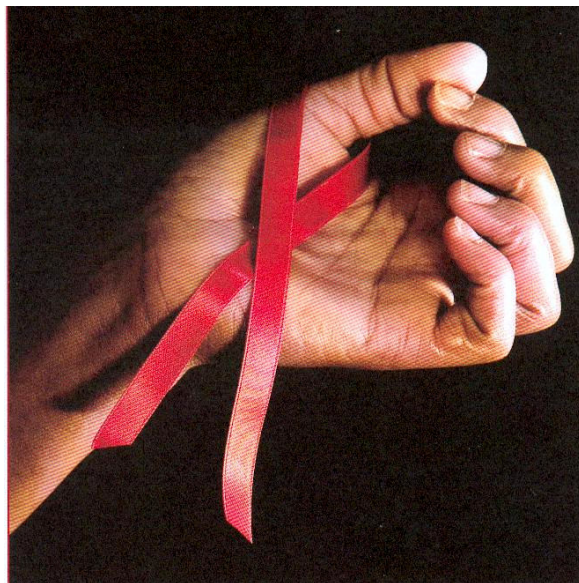

Verdens aidsdag

1. desember

2006

Forslag til solidaritetsgudstjeneste

”Én kropp”

Til menigheter i Norge

Vi nærmer oss 1. desember som er Verdens aidsdag.

Som kirker i Norge har vi et ansvar for å ta opp denne utfordringen. Vi oppfordres til å markere denne dagen ved en aktiv handling, f.eks. en gudstjeneste eller et møte.

Mange steder i landet er det blitt tradisjon å markere dagen med en solidaritetsgudstjeneste, utarbeidet i samarbeid med hiv og aids-berørte i nærmiljøet.

I det følgende vil dere finne et forslag til gudstjenestemateriell ut fra temaet: **”Én kropp”**, basert på heftene med samme navn. Disse er utarbeidet i et samarbeidsprosjekt mellom kirker i Norden og kirker i det sørlige Afrika (Norden-FOCCISA). Alle disse kirkene arbeider med hiv/aids-utfordringen, også i form av bibelstudier og gudstjenestefeiringer.

La dette være et utgangspunkt for arbeidet med et arrangement på deres lokale sted – gjerne i samarbeid med hiv&aidsberørte i nærmiljøet. Bruk det som dere kan bruke, tilføy og endre slik at det passer best mulig i deres sammenheng.

Innhold:

- A. Morgenliturgi "Vår felles menneskelighet"**
B. Vandregudstjeneste "Det er i ham vi lever, beveger oss og er til"
C. Kyrierop / bønn om helhetlig frelse
D. Salme-kyrie fra Tanzania "Yesu njoo"
E. Annen informasjon

Vi ønsker Guds velsignelse over markeringen av Verdens aidsdag 2006!

Ørnulf Steen, Nye Norges Kristne Råd
Olav Fykse Tveit, Mellomkirkelig råd
Estrid Hessellund, Den norske kirkes nord/sør-informasjon (KUI)

A. Morgenliturgi
"Vår felles menneskelighet"

Denne liturgien er utformet på grunnlag av samtaler på Aksept i Oslo med mennesker som lever med eller er berørt av hiv. ("En kropp", bind 2, s. 26-28).

Salme NoS 773, 1-2 Nu rinner solen opp

L: I begynnelsen var Gud
I begynnelsen kilden til alt som er
I begynnelsen lengtet Gud
jamret Gud
strevde Gud
fødte Gud
jublet Gud

A: Og Gud elsket det skapte

Og Gud sa: Det er godt!

L : Og Gud som visste at alt godt ble delt,
holdt jorden ømt i sine armer

Gud lengtet etter fellesskap

Gud lengtet etter å dele sin gode jord

A: og menneskeheten ble født i Guds lengsel

Vi er født til å dele jorden

L: Vi er én kropp. Et mangfold av mennesker, men én kropp. Et mangfold av kulturer, men én kropp. Et mangfold av tro, av hudfarger, av legning, av levemåter, men én kropp.

Stemmer

T1: Hvor lenge, Herre? Vil du glemme meg for alltid?

T2: det er som om folk unngår meg, baktaler, behandler meg annerledes.

T1: Noen ser bare viruset, de ser ikke meg!

T2: Jeg tør ikke fortelle at jeg er hivpositiv, for jeg vet ikke hvordan andre vil reagere.

T1: Jeg er så lei av spørsmålene! Det er da en menneskelig ting å ha nærhet; jeg har jo også behov, lyst på barn, lyst på mann.

T2: Jeg er redd for å bli avvist eller skuffet, tør ikke bli forelsket.

T1: Hvorfor kjennes det som om Gud er sint når jeg prøver å gjøre mitt beste?

T2: Jeg har lett etter en gud som elsker meg, som ikke fordømmer, og som kunne hjelpe meg til å akseptere hiven og bli fri fra fordømmelsen. Jeg fant ham ikke i kirkerommet. Det har blitt en ensom søken.

T1: Hvor lenge, Herre? Vil du glemme meg for alltid?

Salme 773, 3-4

Tekstlesing fra Lukas 13, 10-17

Stemmer – Vår felles menneskelighet

T1: Jeg bekjenner at jeg er det mennesket som Gud, vår mor og far, skapte – og så på – og erklærte god.

T2: Jeg bekjenner at jeg har i meg den kjærlighet som bærer verden, og at jeg bærer i meg en grunnleggende godhet.

T 1: Jeg bekjenner at hele min væren, min kropp og min lengsel er del av den gode verden Gud ønsket.

T2: Jeg bekjenner at jeg har samme verdi som alle andre mennesker, og at vår felles verdighet er uavhengig av hvem vi er blitt til i livet.

T1: Jeg vedkjenner meg min delaktighet i det å skape splittelse og sette noen utenfor.

T2: Jeg vedkjenner meg mine fordommer og min delaktighet i at andre mennesker føler seg isolert, blir tiet i hjel og behandlet annerledes.

T1: Jeg bekjenner at jeg er såret og skadet, naken og utsatt.

L: Vi er elsket langt mer enn vi aner. Gi hverandre nå et tegn på denne kjærligheten!
(ved et håndtrykk eller en klem, med eller uten ord)

Bønn

L: Alle menneskers Gud. Gi oss å se ditt bilde og gjenkjenne ditt nærvær i hvert enkelt menneske.

Stillhet

All kjærlighets Gud. Gi oss å elske slik du har elsket oss, og aldri tro at noen er utestengt fra din kjærlighet.

Stillhet

Livskraftens Gud. Gi oss å ta vare på våre liv og på hverandre, spesielt de mest utsatte blant oss.

Stillhet

Treenige Gud. Gjør våre fellesskap inkluderende og preget av mangfold, der våre ulike livserfaringer kan finne rom og hvert enkelt menneskes verdighet bli bekreftet

A: Fader vår, du som er i himmelen! Vår mor og far!

La ditt navn holdes hellig.

La ditt rike komme.

La din vilje skje på jorden som i himmelen.

Gi oss i dag vårt daglige brød.

Forlat oss vår skyld, som vi òg forlater våre skyldnere.

Led oss ikke inn i fristelse, men frels oss fra det onde.

For riket er ditt, makten og æren i evighet. Amen

Salme 773, 5-6

Velsignelse og utsendelse

L: Vi er her for å gjøre livet mulig for hverandre.

Vi er én kropp – vi er kirken.

Vi er kalt til å sette kjærligheten i bevegelse:

Herren velsigne deg og bevare deg.

Herren la sitt ansikt lyse over deg og være deg nådig.

Herren løfte sitt åsyn på deg og gi deg fred.

Gå i fred,
I stolthet og i glede
I vissheten om at du er elsket
I vissheten om at du alltid og på alle steder er del av Kristi kropp.
Gå i fred, og tjen livets Gud!

B. Vandregudstjeneste

“Det er i ham vi lever, beveger oss og er til.”

(Fra "Én kropp", bind 2, side 54-57)

Denne gudstjenesten har vokst fram på bakgrunn av samtalene i Oslo om stigmatisering av mennesker som lever med hiv. En hovedtanke har vært at hele *gudstjenesterommet* skal være en preken, og uttrykke både et gudsbilde og et menneskesyn.

Innledning til liturgien og forberedelser

Dette er ikke en lineær gudstjenesteliturgi. Mesteparten av tiden går med til at de som vil, kan gå rundt til ulike stasjoner i kirkerommet.

Denne gudstjenesten er såpass annerledes at det er viktig å forberede menigheten godt på hva de går til, enten i tidligere gudstjenester, i menighetsblad eller liknende. Dette for at ikke folk skal føle seg utenfor eller fremmedgjort. Det er også viktig å lage en agenda for gudstjenesten som kort sier noe om hva som er tanken bak og gangen i gudstjenesten. Gudstjenesten har visse likhetstrekk med Korsvandringstradisjonen. De nevnte stasjonene er våre forslag. De gjøres klare på forhånd. Stasjonene krever noe plass, og en kan legge til og trekke fra ut ifra lokale ønsker og muligheter i rommet. I de fleste sammenhenger vil det være altfor mye å ta med så mange stasjoner som her er nevnt. Så vi anbefaler dere å gjøre et utvalg. Men Underets sted bør være med. Det beste er om dere kan finne lokale uttrykk som kan symbolisere de ulike stasjonene. Vi har foreslått noen farger som kan markeres med stoffer som enten henges opp på veggen eller legges på gulvet. Eventuelt kan en la tynne strimler av tøy gå fra den enkelte stasjon til Underets sted. På hver stasjon bør det ligge en oppslått Bibel, gjerne på et av de stedene som er foreslått som tekst. I tillegg kan den korte teksten skrives opp på et ark og henges opp eller legges ved siden av Bibelen. På den måten blir det tydeligere hva stedet symboliserer. Store merkelapper fungerer ikke så godt. Men først og fremst: gjør det enkelt og overkommelig. Det vi her foreslår er muligheter, ikke nødvendigheter, der en kan plukke og sette sammen ut i fra den lokale konteksten og de lokale forutsetningene.

Vi har også foreslått hvor de ulike stasjonene kan plasseres i kirkerommet. Dette trenger en selvsagt ikke å følge. Det er også mulig å la hele gudstjenesten foregå utendørs, hvor for eksempel inngangspartiet til kirken blir et slags alterparti. Men det er ikke bra å ha noen stasjoner innendørs og andre utendørs. Det kan lett oppfattes som et skille og en gradering av stasjonene. En gymsal eller menighetssal kan også brukes.

Forberedelsen av gudstjenesten kan passe godt til et gudstjenesteverksted, både med unge og voksne. Her kan en reflektere rundt stasjonen, finne fram til hvilke stasjoner en ønsker å ha med, utarbeide helheten i gudstjenesten, utforme og lage stasjonene, og kanskje finne en alternativ måte å introdusere dem på. Det kan for eksempel knyttes personlige erfaringer og fortellinger til noen av stasjonene. Det er da viktig å passe på at introduksjonen fortsatt blir kort.

Stasjonene

* **Klagested**

Bitterheten. Steiner; mørke, sterke farger. Nær inngangen til kirkerommet. Davids salme 22,2

* **Samtalested**

Mulighet til å legge av seg byrder; skriftemål. I en av de bakerste krokene i kirkerommet. Stoler plassert to og to. Bord med kopper og varm te. Steiner med levende lys på. En dyp, mørk og rolig grønnfarge. Joh 3: "Nikodemus kom til Jesus om natten, og sa:..."

* **Fellesskapssted**

I den andre bakerste kroken av rommet. Et levende lys i midten der mennesker kan sette seg i en sirkel rundt lyset. 1 Kor 12,12-26 (v.13); Fil 2,1

* **Gledens og latterens sted**

Langsmed en av kirkeveggene. Gult; klovn; eller masse farger, røde neser eller et bilde av en klovn. 1 Mos 18,12; 1 Kor 1,27a

* **Kroppens og seksualitetens sted**

Massasje (av føtter eller hender) Varme farger, kjærlighetens farger, lyserødt; slør, gjerne formet som en abstrakt installasjon. Blomster. Høysangen 4,1; Luk 7,38b

* **Verdighetssted**

Perler, stjerner, blått. Fra Jes 45, 3-4: "I ditt mørke gir jeg deg skatter. På hemmelige steder skal du finne rikdom. Jeg er din Gud som har kalt deg ved navn, jeg har kalt deg og gitt deg et hedersnavn."

* **Oasen**

Kilden. Ved døpefonten, med planter i jord, et tre. En vannkanne for vanning av blomstene; kaldt vann til å drikke; et vaskevannsfat. Blått og grønt. Joh 4,14; Jesu dåp; Åp 22,1.17; Davids salme 42,1

* **Sårbarhetens og sårenes sted**

Litt langt nede i midtgangen. Blodrødt tøyestykke. Muligheten til å dele dikt og andre tekster. Jer 30,17

* **Underets sted**

Forvandlingens, livsmotets og styrkens sted. Midt i kirkerommet. Brød og vin. Alle fargene kan komme sammen på dette stedet.

*** Forbønns- og lystenningssted**

På vei opp til alterpartiet. Mulighet for lystening og å kunne skrive lapper med forbønner. En krukke til å legge lappene i. Håpsfarge. Fil 4,6

*** Hvilested**

Foran alteret. Varme og mørke farger, puter, tepper, madrasser. Matt 11,28.

*** Kampens sted**

Bak alteret, gjerne langsmed veggen i retning prekestolen. Plakater/ark på veggen til å skrive på. Kampfarger. Lilla. Ef 6,12

Liturgien ”Det er i ham vi lever, beveger oss og er til.”

1. Prosesjon

Mens en passende salme synges. Med vin og brød (ordentlig brød), vann til oasen og ett lys til hver stasjon. En person til hvert lys, som bæres i hendene formet som en skål. Prosesjonen går opp til alterpartiet.

2. Nådehilsen og kort tekstlesning

* Apostlenes gjerninger 17, 24-25. 27b-28

* Enten går personene med lys til sine stasjoner etter nådehilsenen, eller under introduksjonen når hver av stasjonene nevnes. I det siste tilfellet må de fremste stasjonene nevnes først slik at forsamlingen ser at det er dit lysbærerne går, deretter nevnes stasjonene nedover i kirkerommet.

3. Sang

4. Innledning

Åpning og etablering av rommet. Gi trygghet i forhold til det som skal skje. Følgende momenter kan nevnes:

- Retten til å bli betraktet som et helt menneske.
- ”Se mennesket!” Gi plass til hele livet, som er båret av Gud.
- Alle stasjonene nevnes, enten ved at noen forteller en personlig erfaring som knytter an til en bestemt stasjon, eller ved at man bruker ideer fra den korte prekenen som står på neste side. Dersom lysbærerne har gått til stasjonene, reiser de seg når deres stasjon nevnes og løfter lyset opp.
- Folk kan bli sittende i benkeradene i stillhet eller gå til de stasjonene de ønsker. Det er ikke noen poeng å gå til så mange stasjoner som mulig. Følg hjertet.
- Opplyse om det skal være nattverd eller et kjærlighetsmåltid eller eventuelt noe annet etter vandringen rundt på stasjonene.
- Alt GJØRES i Gud, i rommet. Det peker mot Gud som aksepterer og har skapt oss slik som vi er.
- Bønn som avslutter innledningen:

”Vi takker deg, Gud, for at vi kan være hele mennesker i ditt hus – du som har skapt oss, du, Kristus som frigjør, og du Hellige Ånden som fornyer - livet i oss.”

5. Trosbekjennelse

Forslag: Den nikenske trosbekjennelsen.

6. Musikk

Instrumental musikk eller en meditativ sang.

7. Tid for vandring til stasjonene

Minst en halv time; enten til stille, rolig og meditativ musikk eller i stillhet om det ikke føles for truende. Om en velger stillhet så kan det være bra å bryte stillheten 2-3 ganger med en sang eller musikk. På den måten skapes det et fellesskap i rommet, samtidig som folk er på de forskjellige stasjonene.

8. Nattverd eller kjærlighetsmåltid

Mens folk fortsatt er rundt i rommet, fortsetter gudstjenesten. Og folk kan gjerne bli værende der hvor de er

Ved nattverd:

- Presten kneler ved brødet og vinen i midtgangen og kan eventuelt begynner rett på Innstiftelsesordene, ”I den natt da han ble forrådet...”.
- Fredshilsen: ”La oss hilse hverandre med Kristi Fred / ”Guds fred være med deg”.”
- Utdelingen skjer fra Underets sted. De som vil kan ta imot. Eventuelt kan en dele ut velsignet brød til dem som ikke ønsker å ta imot nattverd. Utdelingen kan skje i stillhet eller med meditative sanger.

9. Fadervår, velsignelsen og utsendelse

Alle samler seg i en ring eller i ringer utenpå hverandre. Fadervår bes, en prest lyser velsignelsen.

10. Utgangssang

Forslag til preken

Her er vi. Vi er kommet for å stille oss fram for Den Hellige. Vi har vendt ryggen til verden. Den skjøre, vanskelige, harde, urettferdige, saftige og vidunderlige verden. Vi sitter her høflige og ”rene og pene”. Men ”verden” slipper ikke helt taket på oss. Under overflaten rører frustrasjonene og sinnet på seg. Lengsler og nederlag veksler om å ta oppmerksomheten vekk fra møtet med Den Hellige. Kanskje kroppen fortsatt husker nattens opplevelser, selv om ånden prøver å glemme dem. Stoltheten over gårsdagens gode gjerning truer ydmykheten, eller skam truer selvfølelsen.

Vi prøver å være rene og tror at det er å være hel, - og hele må vi være når vi skal møte Gud ... Eller er det slik det skal være? Er ikke det å være hel å vedkjenne seg hele mangfoldet på godt og vondt? Er det ikke å gi seg selv rett til å være en del av den skapte, men også kjempende verden?

Først når vi gir oss selv rett til det og tar med oss inn i kirken alt det vi er som mennesker, skjer det et møte med Den Hellige. Da gir vi rom for nåden, oppreisningen og gleden.

Alt skjer - i Gud

I denne gudstjenesten skal vi få være det vi er – mennesker. Inne i oss er det rom på rom og i dette gudshuset er det i dag mange ”rom”. Noen dager er det gledens og takknemlighetens rom som er det dominerende rommet i oss. Er det slik for deg i dag, så følg lysbæreren til *gledens og latterens sted*. Er dette derimot en dag hvor forsmedelsens og raseriets rom dominerer i deg, så følg en annen lysbærer til *klagestedet*. Veksler kroppen din mellom lengselen etter en god berøring og bare lysten til hvile, så besøk både *kroppens og seksualitetens sted* – og *hvilestedet*. Eller er du der i livet at alt føles uttørket og livet er en vandring i golde landskap, så følg lysbæreren til *kilden med det levende vann* eller ta turen til *verdighetsstedet* der du igjen kan jeg reise deg i all din storhet. Eller en mulig vei kan gå fra *samtalestedet* der du kan legge fra deg det som hindrer deg i å ta kontakt med andre, deretter til *felleskapsstedet* hvor du henter nytt mot fra de andre, for så å gi dette videre enten ved å be for andre på *forbønns- og lystenningsstedet*, eller ved å kaste deg inn i kampen for det gode liv på *kampens sted*.

Til slutt går veien fra de forskjellige stasjoner til *Underets sted*, der vi rekker våre hender fram som tomme skåler og tar i mot brød og vin, livsmot og styrke til igjen å gå ut i verden - med Gud.

Her er vi trygge. I Guds Hus, i møte med Den Hellige, får vi være den vi er.

Alt skjer - i Gud.

Sitt stille en stund og kjenn på hva du trenger i dag. Kanskje er det nok med én stasjon – eller kanskje du bare vil sitte i kirkebenken? Det som er riktig for deg er det riktige.

I Guds hus er vi frie.

I Gud er det vi lever, beveger oss og er til.

C. Kyrierop / bønn om helhetlig frelse (fra hiv&aidsrammede)

Gud, frels oss fra sosiale strukturer
som utbytter og fører mange til fattigdom.

Frels oss fra den fattigdom som gjør kroppen mer mottakelig for sykdom.

Frels oss, Gud i din nåde, og omskap verden

Frels oss fra internasjonal urettferdighet,
fra utbytende økonomiske handelssystemer
som nekter millioner adgang til hiv&aids-medisiner.

Frels oss, Gud i din nåde, og omskap verden

Frels oss fra vold som er med på å spre hiv,
fra etniske kriger og borgerkriger, som øker spredning av viruset.

Frels oss, Gud i din nåde, og omskap verden

Frels oss fra usunne kjønnsrelasjoner
som etterlater kvinner maktesløse i forhold til å beskytte seg,
og som utsetter partnere og ektefeller for hivsmitte og andre sykdommer.

Frels oss, Gud i din nåde, og omskap verden

Frels oss fra usunne familierelasjoner
som tolererer utroskap og sårer familiemedlemmer i alle generasjoner.

Frels oss, Gud i din nåde, og omskap verden

Frels oss fra sosial stempling og diskriminering,
og handlinger som fører oss inn i ubarmhjertig isolasjon,
og som hindrer omsorg, forebygging og støtte i rette tid.

Frels oss, Gud i din nåde, og omskap verden

Frels oss fra resignasjon og utmattelse
som fører til håpløshet
og som gjør oss blinde for det rike liv du har ønsket å gi oss.

Frels oss, Gud i din nåde, og omskap verden

Frels oss fra våre forpinte og sårede hjerter,
fra det som fortsetter å nage våre tanker og sinn,
og fra alt som etterlater tomhetsfølelse og mangel på mening med livet.

Frels oss, Gud i din nåde, og omskap verden

Frels oss ved kraften fra din oppstandelse.

Gi oss styrke til å reise oss fra frykt og håpløshet.

Gi oss kraft til å reise oss i håpet fra din oppstandelse.

Gi oss mot til å hevde vår rett til liv og til livskvalitet.

Omskap oss, Gud, og fyll oss med din Ånds glede

og din fred som overgår all forstand.

Amen.

*Etter "Prayer for Holistic Healing" in Africa Praying © (Musa W. Dube, Botswana)
I gudstjenestebok "em tua gracia", Kirkenes Verdensråds generalforsamling, Brasil 2006. Oversettelse:
Estrid Hessellund, 2006.*

D. Salme-kyrie fra Tanzania "Yesu njoo"

Tekst (swahili) og musikk: Jenitha Abela Kameli, Tanzania

Øversettelse til dansk: Betty Gregers Arendt, til norsk: Estrid Hessellund

Omkv.

Yesu njoo, Yesu njoo, Yesu njoo, njoo kwetu. (2x)

Njoo kwetu utuo koe

Kwelisisi tunaangania.

Eh Yesu, mkombozi wetu,

U, eh, utuokoe.

1. Tunazo shida mimiojoni mwetu
tusaidie, eh Yesu.
Baa la nja-a hata na ukome
Vyatusumbua, eh Yesu.
Eh Yesu, mkombozi wetu,
u, eh, utokoe.

Omkv.

2. Tunalogonjwa hili la ukimwi,
lana watu, eh Yesu,
latumaliza latuagamiza
utuokoe, eh Yesu,
eh Yesu mkombozi wetu,
u, eh, utookoe.

Omkv.

Kristus kom, Kristus kom, Kristus kom, kom til oss. (2x)

Kom til oss, Herre, som regnet

som gir liv, for vi tørster og vi dør.

Hør vår bønn, du som frelser folket.

Å, Gud, hør oss når vi roper.

3. Se jorden lider, våre barn må sulte,
vi tørker ut på kropp og sinn.
Hjelp oss å finne livets kraft og styrke,
lær oss å drikke livets vann.
Hør vår bønn, du som frelser folket.
Å, Gud, hør oss når vi roper.

Omkv.

4. De barn vi fødte som en gave, Herre,
som håp fra deg, må se oss dø.
Vis oss en kjærlighet som ikke dreper,
hvor frykt for aids har satt sitt spor.

YESU NJOO

Tekst (swahili) og musikk: Jenitha Abela Kameli, Tanzania
Oversettelse til dansk: Betty Gregers Arendt,
til norsk: Estrid Hessellund

Omkved

Ye - su njoo, Ye - su njoo, Ye - su njoo, njoo kwe - tu.
Kris - tus kom Kris - tus kom, Kris - tus kom, kom til oss.

5

Njoo kwe - tu u - tu - o ko - e Kwe - li - si - si tu -
Kom til oss, Her - re, som reg - net som gir liv, for vi

8

na - an - ga - ni - a. Eh Ye - su, m - ko - mbo - zi we - tu,
tørs - ter og vi dør. Hør vår bønn, du som frel - ser fol - ket.

11

u, eh, u - - - to - o - ko - e.
Å, Gud, hør oss når vi ro - per.

13 Vers

1. Tu - na - zo shi - da mi - mi - o - jo - ni mwe - tu
Ba - a la nja - a ha - ta na u - ko - me
2. Tu - na - lo - gon - jwa hi - li la u - kim - wi,
la - tu - ma - li - za la - tu - a - ga - mi - za
3. Se jor - den li - der, vå - re barn må sul - te.,
Hjelp oss å fin - ne li - vets kraft og styr - ke,
4. De barn vi fød - te som en ga - ve, Her - re,
Vis oss en kjær - lig - het som ik - ke dre - per,

15

- (1.) tu - sa - i - di - e, eh Ye - su.
vya - tu - su - mbu - a, eh Ye - su.
- (2.) la - na wa tu, eh Ye - su,
u - to - ko - e, eh Ye - su,
- (3.) vi tør - ker ut på kropp og sinn.
lær oss å drik ke li vets vann.
- (4.) som håp fra deg, må se oss dø.
hvor frykt for aids har satt sitt spor.

17

- (1.+2.) Eh Ye - su, m - ko - mbo - zi we - tu,
- (3.+4.) Hør vår bønn, du som frel - ser fol - ket.

19

- u, eh, u - to - ko - e.
- Å, Gud, hør oss når vi ro - per.

E. Annen informasjon

Norden-FOCCISA

er et samarbeid mellom kirkene i Norden og kirkene i det sørlige Afrika (Fellowship of Christian Councils in the Southern Africa).

Én kropp – materiellet

er nord/sør-refleksjoner i møte med hiv og aids, utarbeidet av en gruppe innen Norden-FOCCISA samarbeidet (Zambia, Mosambik, Danmark og Norge). Materiellet skal brukes som et verktøy til bekjempelse av stigmatisering og diskriminering i kirkelig sammenheng. Det inneholder erfarings- og bibelbaserte opplegg innen temaene

- Gudsbilder
- Seksualitet
- Kirkens rolle som inkluderende fellesskap

Én kropp, bind 1, består av en samling refleksjoner omkring de utfordringer som hiv-relaterte stigma stiller til kirkene.

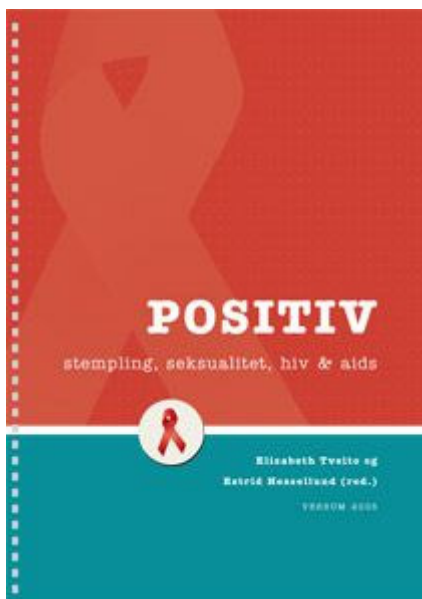
Bind 2 inneholder ressurser for bønn, liturgi, gudstjeneste og bibelstudium, samt personlige vitnesbyrd fra mennesker som lever med hiv eller aids.

De som ønsker mer informasjon om dette materiellet, kan henvende seg til Nye Norges Kristne Råd: tel. 23 08 13 00 eller jbs@ekumenikk.org (Jan Bjarne Sødal).

Pris for begge hefter: kr.100,- + porto.

”Positiv”

- samtaleopplegg for ungdom om hiv&aids, seksualitet og stemping.

Dette er en bok om stemping, seksualitet, hiv og aids. Den er en invitasjon til åpne samtaler og en kilde til kunnskap, forståelse og respekt i møte med mennesker som er berørt av hiv og aids nasjonalt og globalt.

Boka er skrevet for ungdomsledere tilknyttet kirkene eller de kristne organisasjonene. Den er blitt til på grunnlag av vedtak i Den norske kirke - på Kirkemøtet 2003 og Ungdommens kirkemøte 2004.

Boka er utgitt på Verbum forlag av Den norske kirke (KUI og Mellomkirkelig råd), Kirkens Nødhjelp, Norges kristne råd i samarbeid med Aksept, Changemaker, Frelsesarmeen, KFUK-KFUM Global og Hiv-Norge.

Mer informasjon: www.kui.no eller estrid.hessellund@kirken.no eller tel. 23 08 12 76.
Pris for heftet: kr. 100,-

Ecumenical Advocacy Alliance

Mer informasjon på www.worldaidscampaign.org og www.e-alliance.ch